

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Argumenta ex locis Theologicis. cap. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

quia filius honorat Patrem, & seruus timet Dominum. Hieron. Timere seruatorum est, diligere filiorum. Exemplum quarti Spiritu ambulat, & desideria carnis non perficietis, nam caro concupiscit aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnem. Hieron. loquens de Deo: Non tam laudandus qui te amat, quam scelus is putetur facere, qui te non amat. Exemplum quinti ex D. Petro, Redempti estis precioso Christi sanguine, ergo non auro vel argento. A repugnantibus. Gal. Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem. Sap. in maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Luc. Nemo potest duobus dominis seruire. Ambr. Quod etiam omnes barbari horrere consueuerunt inter epulas, & conuiuia consumenda crudelitatis profertur edictum a conuino ad carcerem, a carcere ad conuiuium feralis flagitij circumfertur obsequium. & infert, Quid crudelitati cum delicijs, quid cum funeribus voluptati? rapitur ad poenam Propheta conuiuiali tempore, conuiuiali precepto. *In quibus audientibus*

In 13. Io.
Gal. 5.
Epist. ad
Flor. 1.
A repugna-
tibus.
Gal. 1.
Sap. 1.
Ambr. in
Luc.
Lib. 3. de
Virg.

Argumenta ex locis Theologicis. Cap. VI.

Prater locos Topicos communes Oratori Christiano cum alijs, habet nostra Theologia, & scripturae reuelatae quosdam alios proprios, ex quibus argumenta eruimus magis accommodata rebus sacris, quas ad populum in concionibus tractare solemus. Hos etiam aperiam, Ac primum afferam eos locos, qui argumenta continent sumpta ex testimonijs, & autoritate praesertim diuina, quos vocari diximus artis expertes, & assumptos extrinsecus. Inter hos Primus locus est testimonijs diuinarum literarum, quae est. autoritas Dei, qui cum sit summa sapientia, & bonitas summa, nec falli, nec fallere potest, & hoc genus probationum est, cui maxime omnium nostrarum concionum confirmatio innicitur: Imo & fides ipsa Christianorum, apud quos plus virium habere debet sola Dei autoritas, quam omnium rationum naturalium momenta. Hac vocat Paulus arma militie nostrae, non carnalia, sed potentia Deo ad destructionem munitonum, & in captiuitatem redigentia omnem intellectum in obsequium Christi. Cum autem sciamus scripturam sacram duplicem sensum habere, mysticum, & historicum. Primus quidem ad instituentum, ad corrigendum, ad consolandum utilis est, non tamen ita ad docendum, & ad stabiliendum: aliquod

Scripturae te-
stimonia.
2. Cor. 10.

S dogma

dogma de fide, ita est accommodatus ut historicus, nisi certo constet, sensum illum mysticum a Spiritu sancto intentum esse, quod constare potest si consulamus doctrinam Ecclesie, & alios scripturae locos, quibus interdum explicatur sensus spiritualis alicuius loci ut Paul. explicavit illud non alligabis os boui trituranti, & ad Romanos affert illud Psalmi. In omnem terram exiit sonus eorum, quo loco cum David de Caelis loquatur, ego inde Apostolorum predicationem per totum orbem dilatam probabo, quia in hunc finem a D. Paulo usurpatur. At ex historico firmum, & certum argumentum sumitur, modo dicitur sensus, Ecclesie sensui, & interpretationi consonus sit, Hec erit diligentia Concionatoris, ut ad demonstranda, & confirmanda quae dicit habeat semper testimonia ex scripturis solida, expressas, efficacia, ex quibus urgeat vim sumendo ex vocibus, & phrasibus ipsius scripturae, & modo loquendi ex antecedentibus, & consequentibus verbis, saepe enim ex his rebus constantibus argumentum sumit magnam vim ad probandum, & fidem faciendum, sed de hoc primo loco, multa inferius agemus.

Secundus locus est Traditionis quae parem habet auctoritatem cum literis sacris, ut docet Bas. dogmata ait nostra religionis siue scripto, siue verbo ad Ecclesiam peruenierint paria sunt auctoritatis, & Concil. Trident. Traditiones Ecclesie habita cas pari pietatis affectu ac reuerentia cum libris sacris suscipere ac venerari debemus. & Paul. Tenete traditiones quas accepistis siue per epistolas, siue per sermonem, Et sicut tradidi vobis praecepta mea tenetis, in quae verba ait Theophilactus. Per spicuum fit quod haud pauca, quae literis non mandauerint tradiderunt, & ipse, & reliqui Apostoli. Loquor autem praecepta de traditionibus, ab vniuersali Ecclesia receptis, licet etiam singularum Ecclesiarum traditiones possint a Concionatore afferri, & habent suam probandi vim, non tamen ut rem de fide faciant, sicut vniuersales, & Apostolicae. Siquidem Apostolice tradiderunt, in quibus Ecclesia liberè statuere, & ut aiunt dispensare non potest, ut quae ad Sacramenta pertinent. Alia ipsi ad se tradiderunt, ut est quadragesimale ieiunium, trina immersio in Baptis. &c. Ex his ergo noster Concionator argumenta sumet, quibus probet aliquid, & studeat ita proponere ut populus in magna veneratione habeat antiquas Ecclesiae traditiones, contra nostri temporis haereses, sic Paulus saepe commendat: Si quis

Lib. de Spiritu sancto. Cap. 27. Sess. 4. 2. Thess. 2.

1. Cor. 11.

quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus, (& non dicit, scripturis,) superbus est nihil sciens & languens circae questiones, & pugnas verborum. Item si quis evangelizat preter id quod accepistis, anathema sit, & alibi argumetum sequitur ex traditione, beum enim ratione naturali, & testimonio probasset feminam non debere orare aperto capite, subdit, si quis videtur contentiosus esse, nos talem consuetudinem non habemus, neque Ecclesia Dei.

Tertius locus est Ecclesia vniuersalis auctoritas, & consensus. Nomine Ecclesie intelligitur vniuersum fidelium concilium, quae dicitur Catholica, tum ratione temporum quibus Ecclesia idem credidit, tum ratione locorum in quibus Christiana religio diffusa est, cum eadem vbique credant omnes Christiani. Etiam nomine Ecclesie intelliguntur omnes Pralati, & Pastores singularium Ecclesiarum, qui representant ipsam Ecclesiam, ut magistratus Civitatem. Ex hoc loco firmum potest duci argumentum ad probandum aliquid eum Ecclesie sententiam asserimus, quia ipsa, ut de fide habet, ac proponit. Et innotuit vis argumentorum, quae ex hoc loco desumuntur, eo quod, ut D. Paulus asserit, Ecclesia est columna, & firmamentum veritatis, cuius fides non potest deficere, Habet enim Christi promissionem, Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem saeculi, & Spiritus sancti praesentiam, sicut promissum est, alium paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in aeternum, & Petro, ac successoribus dicitur; Super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prevalebunt adversus eam. Ecclesia est Corpus Christi, & sub tali capite non potest deficere; Est sponsa Christi, adulterari non potest (ait Cyrillus) sponsa Christi incorrupta est, & pudica: & subdit: Non potest habere Deum Patrem, qui non habet Ecclesiam Matrem.

Quartus locus: Summi ac Romani Pontificis auctoritas, qui cum ex munere suo aliquid statuit, ac definit, siue ad fidem pertineat, siue ad mores, errare non potest, ac proinde argumenta firmissima sumimus ex hoc loco, pendet enim vis eius ex Christi verbis, qui Petro tanquam suo Vicario, & successoris in officio dixit: Pasce oves meas, & agnos meos, & Ego pro te rogaui Petre, ut non deficiat fides tua, & tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos. Orator Christianus habet in iure Canonico multa, quibus vocatur in confirmationem eorum, quae ad fidem, ac mores referuntur, ex Pontifi-

1. Tim. 6. Gal. 1.

1. Cor. 11.

Ecclesie auctoritas.

1. Thom. 3.

Matt. 28.

Joan. 14.

De simplic. prael. siue de vnitatem Ecclesie.

Romani Pontificis auctoritas.

Joan. 21.

